

TUYỂN TẬP 20+ BÀI VĂN MẪU TẢ CON VẬT LỚP 5

Bài 1: Tả con gấu trúc

Cứ học giỏi là bố mẹ em hay cho em đi tham quan vườn bách thú. Trong vườn bách thú có nhiều con vật mà ở nhà không có. Trong đó thì em thích nhất là con gấu trúc bụ bẫm và đáng yêu.

Con gấu trúc được nhốt vào trong một chiếc chuồng đã được đào sâu dưới đất và có song sắt bảo vệ. Chiếc chuồng cũng khá lớn đủ để chú gấu có thể đi lại thông dong trong đó. Đặc biệt hơn người ta còn thiết kế cho chú có một cái cành cây lớn để cho chú leo lên, và có một chuồng nhỏ trong đó để cho chú ngủ. Chú gấu trúc thật to lớn và bụ bẫm biết bao nhiêu. Người của chú cứ tròn tròn trông thật là thích. Khi chú đi thì như một khối thịt đen chui chũi thật buồn cười. Và chú lại có được cái bụng có lớp lông trắng như cước nhìn mới đáng yêu làm sao. Cái đầu trắng nhưng mắt của chúng là có một màu đen nhìn rất ngộ nghĩnh. Không những thế mà hai cái tai cũng có màu đen nhỏ nhắn dựng lên làm cho chú gấu trúc thật đẹp.

Mặt của chú gấu lại hao hao nhìn như hình tam giác, có một chiếc mõm rất dài, mắt lại tí hí. Nếu như không có một vùng lông màu đen quanh mắt thì nhìn chúng thật buồn cười. Cổ của chú gấu cũng rất to. Chú béo tròn nên đi lại thật là chậm chạp biết bao nhiêu. Rồi thỉnh thoảng chú lại đi lại đứng bằng chân sau thật là điệu nghệ. Chú gấu trúc như thật là khéo léo biết bao nhiêu khi đã trèo lên trụ xi măng ở gần đó để ngồi chễm chệ trông thật hài hước. Khiến cho tất cả trẻ em chúng em như thích thú với chú. Em biết được rằng loài gấu lại rất thích ăn mật ong nhưng đúng tên gọi là gấu trúc thì chú lại luôn ưa thích ăn những chiếc lá trúc non thơm ngon mà người ta hái về để sẵn cho chú.

Chú gấu cứ ngồi đó và dường như chẳng thèm quan tâm đến mọi người xung quanh như đang nhìn chú. Em cũng rất yêu quý chú gấu trúc vì chú thật đáng yêu biết bao nhiêu.

Bài 2: Tả con chuột túi

Trong các loài chuột, chuột túi là loài to nhất. Nhìn chúng vô cùng đáng yêu.

Chuột túi khá cao lớn. Nó có thể đứng thẳng lên nhìn dáng trông như người đang đứng khom lưng. Bộ lông chuột túi có nhiều màu khác nhau nhưng đẹp nhất là bộ lông màu xám mềm mại. Cái đầu nhỏ rất cân đối với dáng người. Hai cái tai vểnh cao như nghe ngóng. Đôi mắt nó to đen với hàng lông mi dài. Đôi mắt chuột túi quả là đẹp, nhất là chuột mẹ ánh lên sự hiền dịu. Cái mũi đen và xung quanh miệng có những sợi râu trắng. Cái cổ lúc nào

cũng như vươn ra xa để nhìn ngắm mọi thứ. Hai cái tay phía trước của nó khá ngắn còn hai cái chân thì dài và vững chắc. Mỗi khi di chuyển, chuột túi lại nhảy những bước thật nhanh nhẹn và linh hoạt. Điều đặc biệt và kì diệu nhất ở loài chuột túi chính là ở cái túi trước bụng của chúng. Cái túi ấy không phải để đựng đồ mà để chúng mang những đứa con. Thỉnh thoảng, chuột mẹ lại cùng con đi dạo chơi. Nhìn đứa con nằm gọn gàng trong cái túi đó thật ấm cúng và an toàn.

Chuột túi là một loại động vật thật đặc biệt nhưng nhìn nó thật dễ thương. Mỗi lần mở ti vi thấy chúng xuất hiện là em lại chăm chú theo dõi.

Bài 3: Tả con chim bồ câu

Ông ngoại em có thú vui chăm sóc chim, bởi vậy mà mỗi lần về nhà ngoại là em lại được ngắm rất nhiều loài chim xinh đẹp và dễ thương như chim sáo, chim chích choè, hoạ mi... Nhưng em thích nhất là bầy bồ câu ngoại chăm.

Bồ câu mang một chiếc áo màu xám pha đen, phần lông cổ phía dưới có nhiều màu sắc trông như bảy sắc cầu vồng lóng lánh. Bộ lông chú ta mịn màng, mềm mại. Mình nhỏ và gọn gàng, nhanh nhẹn. Chiếc đầu bé xinh với đôi mắt tròn như hai viên pha lê nhỏ, tròn mắt viền quanh màu đỏ. Chiếc mỏ nhọn xinh xắn hơi quặp xuống màu đen huyền. Đôi cánh úp vào thân, điểm màu trắng, mỗi khi bay thì dang rộng hết mức có thể, xoè ra như hai cánh quạt nhỏ, hướng mình bay lên giữa bầu trời cao rộng. Đuôi bồ câu khá dài, có màu đen, bè bè. Đôi chân chú ngắn lùn cùn, màu đỏ tươi, những chiếc móng vuốt nhọn, nhỏ và khá dài. Bồ câu thường sà xuống sân nhà mỗi buổi chiều để kiếm thức ăn. Đàn bồ câu tầm 10 con, con nào cũng hoạt bát, nhanh nhẹn, yêu thương nhau. Tiếng kêu của chúng nghe thật dễ chịu và ấm áp. Đôi khi, trông đàn bồ câu như những nàng thực nữ vậy, đằm dáng, yếu điệu vô cùng.

Chim bồ câu là biểu tượng cho hòa bình, cho tình thân ái, em rất yêu quý chúng. Em dự định nếu hè này về quê sẽ xin ông bà ngoại một cặp bồ câu, em sẽ dành nhiều thời gian để chăm sóc và trò chuyện cùng chúng.

Bài 5: Tả con ngan

Hôm nay, mẹ em đi chợ mới về, vừa vào đến cổng, em đã nghe thấy tiếng “ Quạc quạc quạc ...” Hóa ra , mẹ em mua cả một đàn ngan con về nuôi và cả một chú ngan mẹ nữa. Đây cũng là lần đầu tiên em nhìn thấy những chú ngan dễ thương này.

Những chú ngan con nhỏ bé này, nhìn từ xa trông như những cuộn len di động trông thật thích mắt. Các chú khoác trên mình bộ lông tơ vàng óng ả, mượt mà trông rất mềm mại, lẻo đẻo một đàn đi theo ngan mẹ. Chú ngan mẹ đã không còn lớp áo vàng óng ả như những đứa con nữa mà thay vào đó là chiếc áo màu trắng muốt. Những chú ngan có đôi mắt đen láy, chỉ to hơn hạt đỗ đen nhưng sáng coác như cườm. Chú ngan mẹ có một chiếc mỏ khá dài, trông như 2 chiếc cầu trượt. Nếu quan sát kỹ có thể thấy ở trên mỏ của chú chính là hai lỗ mũi để thở. Điều đặc biệt, cổ ngan mẹ khá dài, tầm khoảng một gang tay còn cổ những chú ngan con còn ngắn cùn cợn, nổi chiếc đầu tròn như quả bóng ten nít với cái thân tròn béo ục ịch trông thật đáng yêu. Có lẽ, vũ khí lợi hại nhất của ngan đó chính là đôi cánh, đôi cánh của ngan mẹ khi bình thường thì khép lại gọn gàng vào thân mình, bộ lông như một lớp ngực trang khiến kẻ địch chủ quan, nhưng mỗi khi cảm thấy có hiểm nguy hiểm, ngan mẹ lại dang rộng đôi cánh ra che chở cho đàn con rúc vào. Đàn ngan này được mẹ em cho ăn thóc và thi thoảng là cả rau xanh nữa. Ngoài ra, thi thoảng, mẹ em còn cho chúng ra ao tắm, những chú ngan bơi lội trên mặt ao trông thật thoải mái và thích thú.

Từ ngày mẹ em mua đàn ngan về, chúng như một phần trong gia đình em. Em sẽ phụ giúp bố mẹ chăm sóc đàn ngan để bố mẹ đỡ vất vả.

Bài 6: Tả con nghé

Con nghé nhà em thường thường được gọi với cái tên thật dễ thương đó chính là nghé hoa. Con nghé này nhà em mới được 3 tháng tuổi mà thôi. Và em cũng rất yêu quý con nghé hoa dễ thương này.

Con nghé thật thú vị mới đẻ ra mà nó đã có thể đi đứng rồi rồi. Quan sát kỹ con nghé em như thấy được nghé có bộ lông vàng vàng và cũng mượt lắm. Con nghé con có cái mõm bằng nắm tay đứa bé lên ba vậy. Thế rồi có cả hai cái lỗ mũi đen đen, tròn xinh xinh và thực là đáng yêu. Thế rồi em ấn tượng với hai cái tai như hai chiếc lá bạch đàn nó dường như cứ khum khum lúc nào cũng vểnh lên để nghe ngóng điều gì đó. Cái đuôi cong của chú cứ như nhún nhảy mãi không thông. Rồi khi nhìn xuống chiếc bụng như đói ăn của chú như được phủ bằng lớp lông mỏng vàng nhạt rất dễ thương. Cái bụng nghé thon thon như chưa được ăn gì. Và em thấy được bốn cái chân rất xinh, và chiếc chân nào cũng dài thẳng tắp xuống vậy.

Vì còn nhỏ tuổi nên mới được gọi là nghé, chú có một đôi sừng như hai cái núm điện nhú lên vậy. Con nghé con dường như lúc nào nó cũng quấn bên mình trâu mẹ. Đặc biệt hơn mà chú nghé con lại chạy ra trước đầu trâu mẹ như ăn tranh mẹ vài ngọn cỏ non, rồi cũng lại thật nhanh chóng như rúc rúc đầu nhay vù mẹ.

Con ghé con cứ thật là nhờn như hồn nhiên, nó dường như rất ngây thơ hiền lành khác nào một em bé dễ thương hay dối vậy. Và nó cứ bên cạnh trâu mẹ chốc chốc trâu mẹ lại liếm lông ghé con, như vuốt ve che chở cho ghé con. Khi trâu mẹ mà như vuốt vuốt như chải chuốt triu mến đưa con thơ yêu quý. Em quan sát thấy được có những lúc ghé con cong đuôi nhảy cẫng lên để có thể cho mình như đi về cuối bãi xa ngấm bóng mình trong nắng chiều vàng soi xuống dòng nước thật là trong xanh của con mương nhỏ. Trâu mẹ gọi ghé con, ghé con cứ “ghé ọ” như đáp lại lời mẹ vậy.

Em cũng rất yêu thích chú ghé con vì nó thật hiền lành và dễ thương biết bao nhiêu.

Bài 7: Tả con công

Công cũng thuộc họ chim như nhiều loài chim mà chúng ta vẫn thường thấy khác như chim sẻ, chim bồ câu,... nhưng lại có vẻ đẹp vượt trội hơn nhiều so với những loài chim ấy. Cũng đôi cánh ấy, cũng hình dáng ấy nhưng nhìn những chú công lúc nào cũng thấy vẻ thanh thoát và kiêu sa hơn. Có lẽ bởi những chú công có chiếc cổ dài thanh mảnh, kết hợp với đôi mắt bình tĩnh khiến người ta luôn có ấn tượng về một loài chim lớn kiêu kì.

Về màu lông, những chú công có thể có màu trắng hoặc màu xanh và màu lông thường đồng nhất với nhau. Và chiếc đuôi chính là điểm nổi bật nhất ở những chú công. Chiếc đuôi ấy khi xoè rộng ra trông giống như một chiếc quạt giấy mà các công tử ngày xưa vẫn hay cầm để thể hiện sự nho nhã và thân phận thư sinh của mình. Chiếc đuôi ấy được tạo thành từ những sợi lông dài và trên mỗi sợi lông có những chấm hình giọt nước với màu sắc nổi bật tạo điểm nhấn cho chiếc đuôi.

Có lẽ những chú công cũng ý thức được vẻ đẹp đó của mình nên mỗi khi có người, chúng sẽ xoè rộng chiếc đuôi mà mình vẫn kiêu hãnh ấy ra để cho mọi người cùng chiêm ngưỡng. Những chú công chẳng bay vội vàng như những chú chim để kiếm mồi mà lúc nào cũng thong dong, bình tĩnh. Chính điều ấy tạo nên sự tao nhã, kiêu kì mà hiếm loài vật nào có được.

Bài 8: Tả con bò

Người ta nuôi chó để trông nhà, nuôi mèo để bắt chuột, nuôi gà để lấy trứng và lấy thịt,... Mỗi con vật đều có công dụng khác nhau, giống nhau ở chỗ chúng đều mang lại lợi ích cho con người. Trong số đó, bò là con vật mà em ấn tượng nhất.

Bò là loài động vật nhai lại, có thân hình nhỏ hơn trâu một chút. Con to béo cũng cao tầm hơn 1 mét, dài khoảng 1,5 mét. Toàn thân chúng phủ một lớp da nâu với lớp lông thưa mềm mại. Thân người của bò tuy nặng nề nhưng lại được trụ đỡ bởi bốn chiếc chân cứng cáp. Dưới mỗi chân còn được gắn thêm một đôi guốc đen giúp chúng có thể đi lại dễ dàng mà không lo đá sỏi làm bị thương.

Đầu của chúng có hình khối như kim tự tháp vậy. Cũng có sừng như trâu, thế nhưng không phải cặp sừng dài cong vút, sừng bò chỉ ngắn bằng gang tay, khá nhọn thể hiện sự dũng mãnh rất riêng biệt. Đôi mắt của những chú bò trông rất hiền lành, con ngươi nâu đen trong suốt cứ mở to, chớp chớp mới đáng yêu làm sao! Mũi bò khá to, luôn được người nuôi xỏ một sợi dây thừng qua để chần dắt. Bò còn có hai chiếc tai nhỏ như lá đa, bên ngoài màu vàng nâu, bên trong màu trắng rất đằm dáng.

Mỗi chú bò có thể ăn rất khỏe. Chúng thích ăn nhất là cỏ tươi ngoài đồng. Khi được thả ra, chúng sẽ đứng ì ra hàng tiếng chỉ để ngấu nghiến những ngọn cỏ xanh non mơn mớn. Vì bò là động vật nhai lại nên số thức ăn đó chỉ tạm xuống dạ dày, đến đêm khi nằm nghỉ chúng lại ợ lên để nhai thêm một lần nữa. Nhiều lúc em còn ngồi chăm chú quan sát thật kỹ xem chúng ợ lên thú vị thế nào nữa.

Bò không chỉ có sức kéo mà còn chuyên nuôi để cung cấp thịt, da cho con người. Chính vì thế, số lượng bò được nuôi ngày càng nhiều. Em rất yêu mến loài vật ôn hòa này.

Bài 9: Tả con ngỗng

Gia đình em ở nông thôn nên mẹ em nuôi rất nhiều gà và vịt trong vườn. Mấy tháng trước, cô em biểu tặng mẹ một con ngỗng to. Từ khi có ngỗng, cả khu vườn và chiếc ao nhà trở nên nhộn nhịp biết bao.

Chú ngỗng thuộc giống ngỗng sư tử, nên nhìn vẻ bề ngoài của chú khá là hung dữ. Chú có thân hình to lớn, nặng gần bốn kilogram. Chú ngỗng đã được nuôi lâu ngày nên có bộ lông dài mượt óng kết hợp giữa màu trắng tinh và màu xám, điểm vài chỗ những chiếc lông tơ màu nâu. Chiếc cổ của ngỗng sư tử rất dài, được bao bọc bởi lớp lông cổ mượt càng tăng thêm vẻ đẹp kiêu hãnh của chú. Chiếc đầu của chú khá nhỏ nhưng lại được nổi bật bởi đôi mắt sắc lạnh cùng với chiếc mỏ đen dài từ đỉnh đầu đến mỏ. Chiếc mỏ của chú đen mà cứng giúp giữ chặt con mồi và kiếm tìm thức ăn dễ dàng. Trên mình chú ngỗng là đôi cánh dài và chắc lúc nào cũng đập, vỗ cánh như muốn rèn luyện sức khỏe cho bản thân. Người chú chắc nịch, đôi chân vững chãi, luôn cẩn trọng bước từng bước. Chân chú như chân vịt

nhưng màu đen, giữa các ngón có lớp màng da liên kết như mái chèo giúp chú dễ dàng bơi lội dưới ao.

Ngày ngày, vào những buổi sáng sớm, chú thường kêu "quác quác", đập cánh, bay từng đoạn nhỏ như khởi động để tăng cường sức khỏe. Chú đi ra vườn dùng chiếc mỏ cứng cáp của mình tìm thức ăn, thức ăn yêu thích của chú là cỏ gấu và thóc. Mùa hè nóng nực đến, chú lại hòa mình xuống ao, tắm trong làn nước mát xanh và chơi đùa cùng những con vật khác. Chú ngỗng cũng sẵn sàng chiến đấu với đối thủ nào nếu bị giành giật thức ăn, và luôn là người chiến thắng bởi chú có một sức khỏe tốt và những "đòn đánh" rất quyết liệt.

Chú ngỗng đã tạo nên một không khí vui tươi cho chiếc vườn nhà em. Em sẽ luôn yêu quý và chăm sóc chú thật tốt.

Bài 10: Tả con cá

Gia đình em có nuôi rất nhiều những con vật như chó, mèo, thỏ,...nhưng em thích nhất là chú cá vàng trong bể nước.

So với những chú cá chép hay cá trê mẹ em mua về từ ngoài chợ thì chú cá vàng bé hơn rất nhiều. Chú có bộ vây màu vàng cam tuyệt đẹp cùng chiếc đuôi mềm mại màu trắng như chiếc quạt lụa lúc nào cũng lắc lư qua lại. Chiếc đuôi của chú vừa giúp chú cá trở nên đẹp hơn đồng thời cũng đóng vai trò là chiếc bánh lái giúp cho chú bơi trong làn nước mát. Hai bên thân chú cá cũng có rất nhiều những cái vây khác trông như những mảnh vải mềm mại.

Vì cá vàng thuộc họ cá chép nên chú cá cũng có “gương mặt” hao hao giống với cá chép. Mắt của chú cá hơi lồi, còn cái miệng thì cứ mở ra đóng vào để thở trông mới ngộ nghĩnh làm sao. Chiếc bể nước là nơi ở của chú cùng một số loài cá khác, chú cá có thể bơi rất nhanh nhưng cũng có thể di chuyển một cách nhẹ nhàng uyển chuyển như đang múa lượn.

Em thích nhất là được cho chú cá ăn, mỗi khi em rắc thức ăn cho cá xuống thì dù ở đâu chú cũng lao đến nhanh chóng đớp lấy mồi. Trông lúc đó chú cá mới buồn cười làm sao. Cái miệng nhỏ của chú cứ cố há thật to để đớp mồi vô tình tạo ra những bọt nước nhỏ trông đến là ngộ. Những lúc như thế những chiếc vây trên lưng chú sáng loáng như được dát vàng vậy.

Em rất yêu quý chú cá vàng. Em sẽ yêu thương, quan tâm, chăm sóc chú thật tốt để chú cá có thể ở bên làm bạn và vui đùa với em.

Bài 11: Tả con vẹt

Em rất yêu thích các loài động vật, đặc biệt là các loài chim bởi chúng có một bộ lông rực rỡ sắc màu cùng những đặc điểm riêng biệt của từng loài. Hè năm ngoái, em được bố mẹ cho về quê ngoại chơi. Ở nhà ông bà, em rất thích chú vẹt mà ông ngoại nuôi.

Chú vẹt ấy được nuôi ở trong lồng vì ông sợ con mèo hay con chó sẽ nghịch ngợm mà dùng móng vuốt phá phách với nó. Nhưng thi thoảng con vẹt vẫn được thả ra khỏi lồng sắt chật hẹp. Một điều đặc biệt là nó chẳng bay đi đâu như những con chim khác mà ngoan ngoãn đậu ở trên một cành cây trụi khảnh khiu mà cứng cáp gần chỗ ông ngồi chơi cờ, chỗ ông uống trà và phơi nắng mỗi ngày. Dường như nó và ông em đã gắn bó với nhau từ rất lâu rồi nên nó luôn ở lại cùng ông em, chẳng muốn rời xa.

Chú vẹt ấy khoác lên mình một bộ lông sặc sỡ sắc màu: màu vàng ảm áp, màu đỏ rực rỡ và một chút màu xanh lam, tất cả phối thành một tấm áo đẹp đẽ vô cùng. Con vẹt không lớn lắm, chỉ cỡ bằng con chim bồ câu mà thôi. Cái đầu nho nhỏ nổi bật với màu lông vàng. Hai con mắt đen nho nhỏ lúc nào cũng như thể mọi thứ xung quanh với nó đều lạ lẫm vậy. Cái mỏ cũng thật đặc biệt. Nó không to nhọn như những loài chim khác mà lại có phần khác lạ. Hai cái mỏ với kích thước khác nhau: cái mỏ trên lớn hơn gấp đôi cái mỏ dưới. Cái mỏ có màu đen nổi bật, phần trên có phần đầu hơi cong lại như cái móc của cướp biển trông vô cùng đom đàng.

Cái thân nho nhỏ cùng với đôi cánh xen lẫn hai màu đỏ vàng nổi bật, thi thoảng lại xuất hiện một vệt màu xanh. Cái đuôi cong cong điệu đà. Đôi chân ngắn với những móng vuốt để có thể quắp chắc lấy những cành cây giúp cho con vẹt đứng vững vàng. Mỗi ngày em đều cùng ông cho con vẹt ăn. Vì cái mỏ nó hơi con nên khi nó mổ thức ăn trong lòng bàn tay em, em chẳng thấy đau chút nào cả.

Em thích nhất là được đùa nghịch với chú vẹt ấy, mỗi ngày em đều cố gắng dạy chú nói một câu hoàn chỉnh nhưng lại chỉ nói được vài từ trong đó mà thôi. Vậy mà chẳng hiểu sao khi ông em dạy, nó lại có thể học nhanh đến thế. Mỗi lần có khách đến nhà là con vẹt ấy lại kêu vang lên rằng: “Có khách! Có khách!” để ông em biết mà ra xem.

Kỳ nghỉ hè rất nhanh đã kết thúc. Em chào tạm biệt ông bà cùng bố mẹ quay trở về thành phố nhưng em vẫn còn nhớ rõ hình ảnh của chú vẹt ấy. Em rất yêu quý nó. Em mong mùa hè năm sau lại đến thật nhanh để em lại được về quê cùng chơi với nó.

Bài 12: Tả con chó

Trong cuộc sống, vật nuôi gia đình đã trở nên rất phổ biến. Mỗi gia đình đều có một vật nuôi và nhà em có một chú chó đáng yêu và rất biết nghe lời. Chú tên Milu, chú đã ở bên gia đình em được 3 năm rồi.

Milu nhà em có một bộ lông vàng óng, em cũng chẳng biết nó thuộc giống chó gì. Năm nay 3 tuổi Milu nhìn trông to lớn vô cùng, chẳng bù cho lúc trước bé xíu lùn cùn bằng một bắp chân. Đôi mắt Milu đen đen và tròn, mỗi khi muốn ăn cái gì chú sẽ nhìn em một cách đáng thương tỏ ý muốn ăn cái đó. Mỗi lúc như vậy trông chú thật đáng yêu biết mấy. Milu thì rất hiền lành, nhưng mỗi khi có kẻ lạ vào nhà, chú trở nên rất dữ tợn. Hàm răng chú trắng bóng, sắc lẹm, cái lưỡi hồng hồng thè ra thở. Đôi tai thính cứ có tiếng động lạ là lại vểnh lên như hai lá mít. Đáng người chú oai vệ như một người lính canh gác trung thành vậy, cái đuôi Milu sẽ vẫy xoắn tít mỗi khi thấy em đi học về và chạy vòng quanh em như vui mừng khôn xiết. Milu nhà em rất thích nằm sưởi nắng vào mỗi buổi sáng, chú lim dim đôi mắt nằm ườn trên cái bệ trước nhà, cái tai thỉnh thoảng vẫy lên nghe ngóng đôi chút lại cụp xuống lười nhác. Vì thế mà lông Milu lúc nào cũng sạch sẽ mềm mại và không có những con giận đáng ghét. Nhà em tuy không có mèo, nhưng chẳng một con chuột nào to gan dám bò vào vì có “vệ sĩ” Milu, chú bắt chuột rất cừ, mỗi lần vồ được con chuột trong bếp hoặc sau vườn, chú lại quấy đuôi chạy quanh em như khoe chiến công hào hùng của mình. Gia đình em quý chú lắm, mỗi khi đi xa là nhớ và lo lắng xem chú ở nhà ăn uống như thế nào, ở một mình có buồn không. Đối với gia đình em Milu trở thành người bạn chứ không phải là một con vật không biết suy nghĩ. Chú thông minh lắm, dạy chú cái gì chú làm được ngay và rất nghe lời em, biết đi vệ sinh đúng chỗ và không bao giờ trèo lên giường. Cứ đêm đến Milu lại âm thầm canh gác cho giấc ngủ của mọi người trong nhà. Quả chú là một vệ sĩ rất cừ, một thành viên nhỏ dễ thương của gia đình em.

Cả nhà và em ai cũng rất yêu quý Milu, dần dần dường như không thể thiếu được bóng dáng của chú một người bạn trung thành.

Bài 13: Tả con voi

Kì nghỉ hè vừa qua, em được bố mẹ cho đi chơi ở sở thú. Thú vật và chim muông ở đây đa dạng, phong phú, rất đẹp. Dễ thương và gây cho em nhiều ấn tượng nhất là chú voi con.

Chú voi còn nhỏ được ở chung một chuồng cùng với mẹ. Chú voi cao độ một mét, da chú màu xám nhạt. Lớp lông tơ mịn và thưa không che được làn da còn non của chú so với làn da dày xám xịt của mẹ voi. Đầu chú voi to gấp đôi đầu con trâu lớn, hai tai giống hai cái quạt

dài, thông hai bên má voi. Đôi mắt chú to, tròn và dài, hình chiếc lá, đen láy. Cái vòi của chú ngộ nghĩnh uốn cong thật xinh xắn. Cặp ngà mới nhú bé xíu trông thật dễ thương. Bốn chân chú voi to, mỗi chân to bằng bắp đùi của em. Khi chú voi quỳ xuống, chân trước cong lại, bụ bẫm rất dễ thương. Đuôi chú voi dài, cuối đuôi có một nhúm lông hết ve vẩy bên phải lại sang bên trái. Trên cái lưng bè bè, bằng phẳng của chú, lớp lông tơ dày lúc chú chào đời còn chưa rụng hết. Lông tơ chỗ ấy mọc thành hàng theo sống lưng đến tận đuôi voi. Chú voi con sinh tại sở thú chẳng nhớ biết gì về rừng xanh? Hay người ta đem mẹ con chú từ rừng về sở thú? Em chỉ thấy chú voi con đi lại trông cái chuồng chật hẹp, thỉnh thoảng ăn một vài mẩu mía do khách tham quan đưa ra, dù biển cấm du khách cho thú vật ăn treo ngay tại chuồng. Tại sở thú, voi được nhân viên tắm rửa và cho ăn theo khẩu phần quy định. Sở thú cũng rất cần cho con người, nhất là các cháu thiếu niên nhi đồng để các cháu biết về các chủng loài vật trên thế giới. Nhưng theo em, tự do của thú là được sống ở rừng xanh mới thực sự đem lại cho thú sự sinh sôi nảy nở, tự nhiên và đầy đủ hơn. Qua chương trình "Thế giới động vật", em được biết ở những nước phát triển, người ta nuôi thú trong khu rừng bảo tồn. Em mơ ước Việt Nam mình sẽ có nhiều khu rừng bảo tồn như thế.

Em rất yêu chú voi con. Đi chơi sở thú về, em chợt mơ ước lớn lên em sẽ học ngành sinh học, nghiên cứu về đời sống của thú vật. Em sẽ cố gắng học giỏi để biến ước mơ của mình thành hiện thực.

Bài 14: Tả con khỉ

Ôi, đáng yêu làm sao! Một chú khỉ con đang làm trò, khiến mọi người cười thích thú! Hôm nay là chủ nhật, mẹ đưa anh em tôi đến vườn bách thú, để tận mắt được xem những con vật vốn ở tận rừng xanh, mà tôi mới chỉ được thấy qua ti-vi. Đi thăm rất nhiều chuồng thú, nhưng với tôi, những chú khỉ nhà biểu diễn xiếc tài ba là đáng yêu nhất.

Chú khỉ con này nổi bật nhất trong đàn, với bộ lông màu nâu vàng. Lông của chú không mượt, trái lại nó hơi xù lên, trông ngộ ghê! Khuôn mặt chú gần giống hình tam giác, má hóp lại, gò má nhô cao như người già. Đôi mắt chú tròn xoe, liếc láu nhìn quanh, trông thật tinh ranh. Mũi nó rất cao, nhưng hơi héch lên, nhìn rõ cả hai lỗ mũi, trông rất nghịch ngợm. Miệng nó rộng đến tận mang tai, nhất là những lúc nó ngoác miệng ra cười, trông càng rộng hơn. Nó rất hay cười, nhưng vì hàm của nó chìa ra, nên trông lúc nào cũng nhăn nhó. Những chiếc răng nhỏ hơn răng người, nhưng trắng như sữa. Thân hình chú khỉ này hơi gầy, nó ngồi trên cành cây trông rúm ró. Tuy vậy, nhưng nó nhanh lắm đó. Với đôi tay dài lòng không, những ngón tay gần giống tay người và đầy lông lá, nó có thể đu bám chắc và chuyển cành nhanh thoăn thoắt. Trong chuồng của những chú khỉ, có một cái cây to, để cho các chú chơi đùa như khi ở trong rừng. Thấy mọi người đứng xem, nó có vẻ thích chí, nên

trở tài biểu diễn, mua vui cho mọi người. Đang đứng trên nóc bể, thoát cái, nó lấy đà, rồi bật nhanh lên một cành cây, một tay bám vào cành, tay kia gãi gãi làm trò. Lúc này, tôi mới nhìn rõ một mảng đỏ dưới móng chú. Thảo nào, ở tấm biển gắn trên chuồng, người ta ghi là “Khi dít đỏ”. Mọi người vỗ tay cổ vũ, nó càng khoái chí, buông cả hai tay, dùng đuôi cuốn chặt cành cây, đu mình xuống, miệng kêu “khếch, khếch...”. Bỗng chú tuột đuôi rơi xuống, ai nấy đều giật mình, nhưng nhanh như cắt, chú nhảy sang bám vào một cành cây gần đó, rất điêu luyện như diễn viên xiếc. Làm trò chán, nó nhảy xuống, giơ tay ra ngoài hàng song sắt, để xin ăn. Tôi ném cho nó mấy cái bim bim, cả bầy xô lại cướp. Nhưng nó rất nhanh, lúc nào cũng cướp được nhiều nhất, và đưa hết vào mồm, nhai nhồm nhoàm, trông thật tham ăn. Mặc kệ chú đùa nghịch, bên cạnh đó, con khỉ mẹ vẫn đang chăm chỉ bắt rận cho khỉ con - chắc là em của nó. Trông gia đình khỉ cũng rất tình cảm.

Những chú khỉ trong vườn thú, đặc biệt là chú khỉ con tinh nghịch kia thật dễ mến! Tạm biệt những chú khỉ đáng yêu, em mong sao những chú khỉ này sẽ được chăm sóc tốt hơn, để lần sau trở lại thăm vườn thú, em sẽ được gặp lại những chú khỉ tinh nghịch, thông minh, nhưng khoẻ mạnh và xinh xắn hơn.

Bài 15: Tả con mèo

"Meo...Meo..." đấy là tiếng kêu nũng nịu của cô mèo Mi Mi nhà em, mỗi khi em đi học về. Cô là món quà em thích nhất trong ngày sinh nhật do mẹ tặng.

Mi mi có thân mình mềm mại, bộ lông với 3 màu: trắng toát, lẫn vàng óng và lấm tấm. Đó cũng là chiếc áo ấm che chở Mi Mi khi trời rét.

Đầu Mi Mi tròn như quả cam. Hai tai vểnh lên luôn nghe ngóng động tĩnh. Đôi mắt cô tròn, to, trong suốt như thủy tinh. Chiếc mũi nho nhỏ, phơn phớt hồng, lúc nào cũng ươn ướt. Lơ thơ hai bên là mép cong, ria trắng như cước.

Miệng Mi Mi bình thường trông rất nhỏ và dễ thương làm sao. Thế mà mỗi khi cô ngáp, những chiếc răng sắc nhọn chìa ra trông thật dễ sợ! Và đó là vũ khí lợi hại của cô để bắt mồi. Đặc biệt, dưới chân cô là những móng vuốt sắc nhọn. Cô có cái đuôi trắng mịn màng luôn ngoe nguẩy lên xuống làm tăng thêm nét uyển chuyển cho cô. Mỗi lần Mi Mi bước đi, cô giống như một "tiểu thư đài các", lúc đó những anh chàng mèo như bị cửa sổ, luôn vây quanh "nàng công chúa xinh đẹp này".

Nhớ lúc cô mới về, cứ nép vào thành ghế, nét mặt sợ sệt, mắt tròn xoe, nhìn mọi người với nét mặt xa lạ... Dần dần, Mi Mi quen tất cả mọi người trong nhà, nhưng em là người cô

quần quýt nhiều nhất. Mỗi bữa ăn, em là người dọn bữa cho cô. Trừ những lúc đói quá, còn bình thường cô chỉ đứng xa mà nhìn bát cơm, đợi em mời rồi mới rón rén bước tới. Cô ăn nhẹ nhẹ khoan thai, ăn dần từng miếng từ ngoài vào trong. Chao ôi! Thế mà mỗi khi cô bắt chuột thì trông Mi Mi thật dữ dằn. Con chuột nào mà gặp cô thì thật xấu số.

Mi Mi nhà em rất thích chơi bóng. Mỗi khi em thấy bóng cho Mi Mi, cô chạy lại và vờn rất khéo. Thoắt cái cô đã ở gần bàn. Nhìn cô nhảy thật nhịp nhàng, uyển chuyển giống như một diễn viên xiếc nhào lộn chuyên nghiệp. Mỗi chiều, Mi Mi nằm úp người xuống sưởi nắng bên cửa sổ đợi em đi học về. Nhìn từ xa, thấy em về, Mi Mi chạy ra cửa, đôi mắt xanh ánh lên, cái miệng xinh xinh chìa ra kêu "meo...meo...". Cái đầu của cô cứ dụi dụi vào chân em như đòi em vuốt ve bộ lông mềm mại của nó. Mi Mi đã trở thành người bạn thân thiết của em. Mỗi khi gặp chuyện buồn, em lại tâm sự với cô và được đáp lại bằng tiếng kêu:"meo...meo...". Tuy không nói nên lời, nhưng lời an ủi của cô cũng đủ làm cho em vui.

Cả nhà em, ai cũng yêu quý Mi Mi. Nó đúng là một món quà đầy ý nghĩa. Mi Mi đã trở thành một thành viên không thể thiếu trong gia đình em.

Bài 16: Tả con mèo mướp

Trong rất nhiều các loại vật nuôi trong gia đình, em yêu thích là con mèo. Con mèo không chỉ hiền lành ngoan ngoãn mà còn biết bắt chuột giỏi.

Con mèo nhà em là giống mèo mướp bình thường, không quá mập mạp cũng không quá gầy nhưng rất ngoan và không bao giờ ăn vụng thức ăn của người. Con mèo mướp có bộ lông dài, dày rậm và rất mềm mượt, con mèo rất thích nằm úp bụng xuống đất rồi được em vuốt từ trên đỉnh đầu xuống tận đuôi. Mỗi khi em vuốt ve như thế đôi tai nhỏ của nó lại bè sang hai bên, đôi mắt lim dim như muốn ngủ, chẳng thèm động đậy, như là đang hưởng thụ cảm giác thoải mái.

Con mèo có đôi chân khá dài, thon thả và đặc biệt là bàn chân rất êm và mềm. Lớp đệm dưới chân của mèo giúp chúng đi lại trên mọi địa hình mà không phát ra tiếng động. Ngay cả chuột tinh nhanh, nhạy bén đến thế cũng không thể phát hiện ra. Trong một lần bắt chuột, con mèo bị rơi từ trên ban công tầng một xuống, chiếc đuôi của nó bị kẹt vào miếng tôn sắc nên bị chảy máu. Con mèo rất đau đớn, không ngừng kêu "meo meo" rất đáng thương, gia đình em đã chăm sóc vết thương cho nó, vết thương chỉ mất năm ngày là đã lành hẳn. Con mèo lại trở nên nhanh nhẹn, hoạt bát như bình thường, chỉ khác là bây giờ con mèo rất ít khi trèo lên những chỗ cao.

Em rất thương con mèo nhà em và cảm thấy rất yêu quý nó, coi con mèo như một thành viên trong gia đình. Nếu có một ngày con mèo bị ốm em cũng không thể vui vẻ được.

Bài 17: Tả con gà trống

Trong tất cả các con vật trong nhà em, em yêu thích nhất là chú gà trống. Chú gà trống đã trở thành một người bạn thân thiết của gia đình em không biết từ bao giờ.

Bố em nói, chú gà này thuộc giống gà Đông Tảo, chú to, béo, nặng tầm bốn đến năm cân, em ôm vào lòng không xuể. Cái đầu chú to bằng cái bát ăn cơm, nổi giữa đầu và thân là chiếc cổ dài kiêu hãnh. Trên đỉnh đầu chú nở rộ bông hoa đỏ chót, rực rỡ, đó là cái mào của chú đấy, cái mào lấp lánh dưới ánh nắng mặt trời, khiến người ta liên tưởng đến một loài hoa cùng tên là hoa mào gà. Đôi mắt chú sáng quắc, tròn xoe, đen long lanh như hai hột cườm, lúc nào cũng như ngân nước. Cái mỏ nhỏ, vàng sậm nhưng đầy sắc bén, mỗi khi mổ thóc đều phát ra tiếng kêu "bộp bộp" nghe rất vui tai. Chú có hai chân vàng ươm, thẳng tắp với những ngón chân xòe ra, nhất là chiếc cựa sắc nhọn là vũ khí để săn mồi, chiến đấu với kẻ thù.

Nhắc đến gà trống không thể không nhắc đến bộ lông rực rỡ của chú. Chú khoác trên mình tấm áo óng ả, mượt mà với sự hòa trộn giữa các màu chàm, vàng, nâu, đỏ khiến chú nổi bật hẳn trên sân. Khi tấm áo ấy khoe sắc dưới những tia nắng mặt trời chói chang, nó càng thêm rực rỡ, như được dát vàng dát bạc. Chú gà bước đi đầy oai dũng, mỗi lần bước là chiếc đuôi dài, xòe rộng, lấp lánh lại tung tủy, rung lên theo từng nhịp bước chân, trông chú kiêu sa như một bá tước vậy. Cứ vào mỗi buổi sáng sớm, khi vạn vật còn đang chìm trong giấc ngủ say nồng, chú gà nhà em đã oai vệ bước lên đồng rơm trước sân, rướn cao cổ rồi từ từ cất tiếng gáy to "Ồ ó o o" vang xa khắp xóm làng, đánh thức mọi người bắt đầu một ngày mới. Sau khi cất tiếng gáy xong, chú lại vỗ mạnh đôi cánh to, dày như đầy tự hào, kiêu hãnh về thành quả của mình rồi bước đi oai phong tìm mồi cho bữa sáng của mình.

Chú đã trở thành chiếc đồng hồ báo thức quen thuộc, một người bạn thân thiết của gia đình em và của cả xóm làng xung quanh. Bên cạnh đó, chú như một người vệ sĩ bảo vệ mùa màng, bắt sâu, bắt giun cho cây trồng ở vườn. Ngày ngày chú đi lon ton trong sân, nhặt những hạt thóc rơi vãi, có khi lại vỗ cánh lộp bộp để xua đuổi những chú chim bồ câu đang tranh giành phần ăn của mình. Sự hiện diện của chú gà đã trở nên quen thuộc với gia đình em.

Em rất yêu quý chú gà trống nhà em. Chú đã trở thành một phần trong nếp sống của gia đình em. Dù đi đâu xa, em cũng sẽ không bao giờ có thể quên chú gà trống yêu quý ấy.

Bài 18: Tả con gà mái

Hôm nay là một ngày đẹp trời, em đi ra vườn để bắt sâu trên những cây bắp cải bà trồng đã nhìn thấy mẹ con chị gà mái cùng nhau kiếm mồi. Đã lâu lắm rồi em mới thấy hình ảnh như vậy. Mẹ gà mái Mơ đang đi đầu để chỉ cho các con cách đi kiếm ăn.

Lúc này, trời vẫn còn sớm, những hạt sương mai đọng nhẹ trên những ngọn cỏ non xanh biếc, chị Mái Mơ đã “cục cục.” gọi đàn con dậy để cùng nhau đi trong vườn. Những chú gà con lông vàng óng với những đôi chân ngắn cùn vội vàng cùng nhau chạy theo mẹ. Nhìn chúng trông giống hết những cuộn bông tròn nhỏ di chuyển trong vườn, làm đẹp cho cả khu vườn. Chúng có màu lông giống hết của mẹ, hầu hết đều có màu vàng óng, thỉnh thoảng điểm thêm chút màu nâu nhạt lốm đốm. Thấy khung cảnh rộng lớn những chú gà con chạy đi xung quanh khắp nơi nhưng đều không phải xa gà mẹ quá.

Thỉnh thoảng gà mẹ vẫn nhìn xung quanh xem các con của mình như thế nào, có được an toàn hay không. Chị Mái Mơ bắt đầu lấy chân bới đám đất xung quanh mình để tìm những chú giun béo mẫm cho đàn con của mình. Tìm được con giun nào, chị Mái Mơ lại vội vàng gọi các con của mình lại để chia phần cho chúng. Mỗi lần nghe tiếng mẹ gọi, những cuộn bông vàng nhỏ lại nhanh chóng cùng nhau chạy tới để được chia phần có những chú gà, vì quá vội vàng mà ngã cả xuống đất, làm bẩn bộ lông vàng xinh xắn nhưng chú vẫn cố gắng đứng dậy để được đến bên cạnh mẹ của mình. Khi những chú gà con được ăn no cũng là lúc trời đang nắng dần với những tia sáng chói. Khi ấy, cả bầy cùng nhau nằm ở dưới gốc cây để che đi ánh mặt trời. Thỉnh thoảng, những chú gà con lại đùa nghịch hoặc mổ những lá non gần đó, hay cố gắng đi tìm những chú sâu đang nấp trong những cây bắp cải to khổng lồ so với chúng.

Hình ảnh của những chú gà làm em say mê cả buổi sáng. Em rất thích nhìn những chú gà con tuy vất vả khó khăn nhưng vẫn cố gắng đi kiếm mồi bằng sức lực của mình. Em yêu đàn gà của nhà mình nhất.

Bài 19: Tả con vịt

Em rất thích ngắm nhìn những đàn vịt bơi trong ao nhà mình, nó bơi nhẹ nhàng và tạo nên những làn sóng nhẹ nhàng và vô cùng uyển chuyển.

Những con vịt đó được mẹ em nuôi từ khi em mới vào lớp 1 đến nay đã được 3 năm, những con vịt đó được mẹ em nuôi nấng từ khi nó là những chú vịt con, còn rất nhỏ và có màu

vàng, hình ảnh đàn vịt lớn lên từng ngày làm cho em thấy yêu quý nó hơn, hình ảnh con vịt bơi trong ao đã tạo nên những hình ảnh đẹp, trong những buổi chiều mát khi em và ông em thường đi tập thể dục thì em thường đứng lại và ngắm nhìn những đàn vịt bơi, hình ảnh đàn vịt bơi đã tạo cho em nhiều những ấn tượng đặc biệt nó có bộ lông màu trắng, với cái mỏ vàng, trong khi nước vàng đầu nó nhưng không còn giữ lại nó thường trôi tuột đi, hình ảnh của nó đã tạo nên cho em những ấn tượng sâu sắc và hình ảnh đó đã tạo nên những chi tiết đẹp, trong khi bơi chân của nó đạp về phía sau để vẩy nước, đầu của nó nghiêng nghiêng, khi nó còn tắm nước, lau không thả nó ra ngoài nó được thả xuống để tắm thì nó vẫy nước, đầu của nó cúi xuống nước xong lại ngẩng lên, hình ảnh của đàn vịt bơi dưới ao đã tạo nên những cung bậc rất riêng và nó tạo nên những ấn tượng mạnh mẽ cho người ngắm nhìn nó.

Hình ảnh về một đàn vịt bơi dưới ao đã làm cho em nhớ mãi những giây phút đó, đàn vịt đang bơi trong một không gian của chiếc ao, với những đường nét rất riêng và dịu dàng hình ảnh con vịt bơi đó là những hình ảnh tuyệt vời nhất, khi nó bơi nó có thể chạm vào rất nhiều thứ khác và mang những ấn tượng riêng biệt sâu sắc, hình ảnh của con vịt đã mang trong hình những dấu ấn riêng và tạo nên những dấu ấn sâu sắc trong lòng người đọc và xem nó, những đàn vịt bơi thường theo bày đàn, và bơi lượn trong cả một cái ao to và rộng, khi bắt được mồi dưới nước chúng thường chia cho nhau ăn để thể hiện một tinh thần đồng đội mạnh mẽ.

Em rất thích ngắm nhìn những đàn vịt bơi lượn dưới ao bởi những hình ảnh của nó em thấy rất đẹp và yên tĩnh bình dị.

Bài 20: Tả con trâu

Mỗi khi hè về em lại được về thăm quê nội. Quê nội có rất nhiều điều thú vị khiến em phải say mê, nhưng điều làm em ấn tượng và thích thú nhất là được chơi cùng chú trâu đáng yêu.

Hè năm ngoái em về chơi thì chú trâu mới được đón về cách đó ít lâu, khi đó nó còn là một con nghé xinh xắn, dễ thương. Thế mà bây giờ đã là một chú trâu đực to lớn, hùng dũng. Em phải nhón chân, với tay mới sờ được trên sống lưng nó. Thân hình của nó thật to lớn, vòng thân có lẽ lớn gấp tư cây dừa. Da nó dày và đen nhánh, trông thật khỏe và hơi dữ tợn. Cái đầu khá vuông vức, góc cạnh, trên có cặp sừng nhọn hoắt và cong vút. Cái mũi thật to, đen ươn ướt lúc nào cũng thở phì phì. Tuy đáng vẻ của nó nhìn rất mạnh mẽ và dữ tợn, nhưng cặp mắt thật hiền lành. Cặp mắt đen tròn, to như quả chanh, lúc nào cũng ươn ướt, có vẻ ngơ ngác rất dễ thương. Bốn chân lớn, bắp thịt cuộn cuộn, săn chắc. Cái đuôi dài, tậm

cùng là một chùm lông lúc nào cũng phe phẩy như cây phát trần của ông tiên. Nó cứ phe phẩy đuôi như thế để xua ruồi nhặng.

Về quê thấy lũ trẻ ở quê dắt trâu đi ăn, em cũng muốn được tận hưởng cảm giác ấy nên đã xin bà đưa trâu ra bãi cho trâu ăn. Vừa dắt ra khỏi cổng chuồng, chú trâu đực đã kêu lên "nghe... ọ....", giọng vang rền có vẻ sung sướng lắm. Em đòi bà bế lên ngồi trên lưng trâu để giống với lũ trẻ trong làng. Chắc nó đã nhận ra em là người bạn cũ của nó, nên mắt nó chớp vài cái có vẻ thân thiện. Chú trâu đi chậm chậm, bước những bước đủng định và vững vàng. Cái cảm giác được cưỡi trâu, ngồi trên lưng trâu, tay nắm lấy sừng trâu thật là tuyệt! Ra đến bãi sông, em nằm xoài trên bãi cỏ, chú trâu thong thả gặm cỏ non rất ngon lành. Khi tôi về thăm quê thì quê tôi cũng đã xong mùa vụ, trâu không phải lao động vất vả, chỉ việc đi kiếm ăn và về chuồng thôi. Ngày mùa trâu vất vả lắm, trâu phải kéo những xe lúa nặng trĩu vai, phải cày bừa những thửa ruộng lớn. Trâu làm việc rất chăm chỉ và luôn tuân theo sự chỉ dẫn của con người.

Em rất yêu quý trâu, nó rất gần gũi và là người bạn tri kỉ của nhà nông. Trâu đã làm rất nhiều việc giúp đỡ con người, và luôn nghe lời chỉ dẫn của con người. Giờ đây khi xã hội đã phát triển, các máy móc đã làm đỡ công việc của trâu, trâu đỡ vất vả hơn nhiều, nhưng tình cảm của người nông dân thì vẫn còn đó. Nhiều nhà vẫn nuôi trâu như một thói quen khó bỏ, như một người bạn mãi mãi gắn bó với nghề nông.

Bài 21: Tả con lợn

Nhà bác em có nuôi một con lợn. Mỗi lần về quê em thường theo bác ra xem cho lợn ăn. Chú lợn rất ngộ nghĩnh và đáng yêu.

Bác có ý định nuôi lâu dài nên chọn giống lợn sề. Chú lợn tính đến nay đã được 6 tháng tuổi. Ngày mới bắt về chú chỉ nhỏ xíu nhưng giờ đã nặng tới 60 kg. Bác em thường xuyên cân chú để biết tình hình rồi chăm sóc cho tốt hơn. Chú lợn có màu khoang đen trắng, nổi bật trên đó là những hàng lông ngắn và cứng cứng, vuốt cảm giác hơi tê tê tay. Đầu chú nhìn như quả dưa hấu nhỏ, suốt ngày gục gặc rất đáng yêu. Tai chú như 2 chiếc lá mít, mỗi khi cử động lại rung rung. Em để ý tai chú còn có thể phe phẩy một cách rất ngộ nghĩnh. Đôi mắt chú nhỏ dài, màu đen nhánh như 2 hòn bi. Hai lỗ mũi nhỏ hồng hồng suốt ngày khịt khịt, thỉnh thoảng lại hắt xì rất đáng yêu. Chiếc mõm chú dài với hàm răng nhọn hoắt. Lúc mới mua về bác em còn phải nhổ răng nanh cho chú lợn khiến chú kêu ầm ĩ hết cả nhà. Thân hình chú tròn trịa, cái bụng cồng kềnh xệ xuống sát mặt đất. Mông chú căng tròn, nở nang. Bốn chân chắc khỏe, vững chãi với bộ móng dày và cứng. Đuôi chú không dài lắm, suốt ngày ve vẩy đuổi ruồi, cuối đuôi có một chùm lông ngắn màu đen.

Chú lợn rất ham ăn. Bác em rất mừng vì điều này, nói ham ăn thì chóng lớn. Mỗi khi nghe thấy có tiếng bước chân người đến gần là chú lại vùng dậy, ngẩng cổ kêu ụt ịt, cọ mõm vào thanh xà cửa chuồng lợn ra về đòi ăn. Khi thức ăn đổ đầy vào máng chú vục mõm vào ăn ngon lành, vừa ăn vừa kêu ụt ịt ra chiều thích thú lắm. Bình thường chú chỉ ăn 2 bữa một ngày, sáng và chiều, thỉnh thoảng bác em cho chú ăn thêm rau muống. Chú rất thích ăn rau muống. Mỗi lần về quê em thường đi hái rau muống rồi vớt cho chú ăn. Chú ăn rau ráu một cách ngon lành làm em cũng thấy rất vui. Ăn xong chú lại lặc lè quay vào trong một góc rồi nằm xuống lim dim. Thỉnh thoảng có con ruồi hay muỗi nào bén mảng đến chú lại lấy đuôi phe phẩy đuổi đi. Buồn quá thì chú dụi đầu vào góc tường ủ ỉ. Ngắm nhìn chú lợn đáng yêu trong chuồng là một sự thích thú của em.

Em rất yêu quý chú lợn vì những hành động ngộ nghĩnh của chú. Mỗi lần về quê em đều ra ngắm nhìn chú. Nhìn chú lớn lên mỗi lần là em lại cảm thấy rất vui. Một ngày nào đó chú lợn sẽ giúp cho kinh tế gia đình bác em khá lên. Điều đó khiến em càng thêm yêu quý chú hơn.

Bài 22: Tả con thỏ

Nói đến những loài vật nuôi trong nhà thì có thể kể vô vàn những cái tên như chó, mèo, gà,... Trong số những con vật nuôi ấy em thích nhất vẫn là chú thỏ trắng. Chú thỏ này được mẹ em mua về trong một lần hai mẹ con cùng nhau đi chợ.

Chú thỏ có bộ lông tương đối dày và mềm mại. Toàn bộ thân của chú được phủ lên bởi một lớp lông trắng tinh như những bông tuyết. Thỏ rất sợ người nhưng chú thỏ này lại hay đứng yên cho em vuốt ve bộ lông của chú. Đặc biệt, chú có hai cái tai rất dài và hai cái răng cửa to thật là to. Ở trong lớp em, bạn nào mà có răng cửa to thì sẽ bị trêu là răng thỏ.

Bên cạnh đó, chú thỏ còn có đôi mắt tròn xoe màu hồng nhạt. Mẹ nói thỏ bị mù màu nên chú nhìn thấy tất cả mọi thứ đều là màu đỏ. Với 4 cái chân nhỏ xinh của mình chú có thể chạy rất nhanh và nhảy cũng rất nhanh. Tuy nhiên bố mẹ em nói thỏ rất hay phá chuồng. Nếu làm chuồng không cẩn thận thì chú sẽ phá và bỏ đi mất. Bố em đã đóng một cái chuồng gỗ nhỏ để nuôi chú.

Chú thỏ nhà em rất ngoan nên chẳng phá phách tẹo nào. Hàng ngày em thả vào đó những bó rau cho chú ăn. Thỉnh thoảng em còn cho chú ăn cà rốt nữa vì em biết đây là món khoái khẩu của chú. Hai cái răng của chú sẽ gặm cà rốt một cách đầy thích thú.

Tuy mới nuôi thỏ chưa lâu nhưng em thấy rất gắn bó với chú. Em sẽ chăm sóc thỏ thật tốt để chú lớn lên được khỏe mạnh.